

методикою: «Проактивні копінги долаючої поведінки» в адаптації Є. С. Старченкової.

За результатами дослідження засуджених обох груп, толерантних і інтолерантних до невизначеності було виявлено, що вони в однаковій мірі більш схильні в ситуації стресу використовувати різні стратегії: проактивне подолання, стратегічне планування, пошук емоційної підтримки та інші.

Не було виявлено відмінностей в групах досліджуваних між схильністю ставити цілі, формувати ресурси, які полегшують досягнення цілей, творення чіткого плану дій, у якому цілі поділяються на під цілі. Їм однаково властиво рідко шукати зворотну думку від оточуючих, рідше створюють детальний план дій, вони частіше спрямовуються зовнішніми факторами. Практично в однаковій мірі не властиво ділитися своїми почуттями з іншими людьми. У респондентів обох груп є однакова схильність передбачати, час від часу потенційних стресорів та підготовку дій з нейтралізації негативних наслідків до того, як настане можлива стресова подія.

Зазначена проблема потребує подальшого дослідження, перспективним є пошук взаємозв'язків толерантності до невизначеності та копінг-стратегій, та їх відмінність у засуджених різних категорій. Так, як на даний момент не було виявлено статистично значущих взаємозв'язків між проактивними копінгами та рівнем толерантності до невизначеності у засуджених, які відбувають покарання першим строком.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.123.12

Людмила Михайлівна Соловйова,

*старший викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ*

СТРОК ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ

В Україні набули чинності норми процесуальних кодексів щодо строків досудового розслідування, які передбачає Закон «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу

України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» (від 03.10.2017 № 2147-VIII).

Таким чином, строк досудового розслідування спливає з моменту внесення даних до Єдиного реєстру досудових розслідувань, а не з моменту повідомлення про підозру, як було раніше.

Кримінальне провадження згідно з п. 10 ч. 1 ст. 284 КПК України закривається у разі, якщо: після повідомлення особі про підозру закінчився строк досудового розслідування, визначений статтею 219 КПК України, крім випадку повідомлення особі про підозру у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину проти життя та здоров'я особи.

Слідчий, прокурор зобов'язані закрити кримінальне провадження також у разі, коли строк досудового розслідування, визначений статтею 219 цього Кодексу, закінчився та жодній особі не було повідомлено про підозру.

Про закриття кримінального провадження слідчий, прокурор приймає постанову, яку може бути оскаржено у порядку, встановленому КПК України.

Слідчий за цією підставою приймає постанову про закриття кримінального провадження, якщо в цьому кримінальному провадженні жодній особі не повідомлялося про підозру.

Прокурор приймає постанову про закриття кримінального провадження щодо підозрюваного з підстав, передбачених частиною першою цієї статті.

Рішення прокурора про закриття кримінального провадження щодо підозрюваного не є перешкодою для продовження досудового розслідування щодо відповідного кримінального правопорушення.

Прокурор протягом двадцяти днів з моменту отримання копії постанови має право її скасувати у зв'язку з незаконністю чи необґрунтованістю. Постанова слідчого про закриття кримінального провадження також може бути скасована прокурором за скаргою заявника, потерпілого, якщо така скарга подана протягом десяти днів з моменту отримання заявником, потерпілим копії постанови.

Якщо обставини, передбачені пунктом 10 частини першої цієї статті, виявляються під час судового провадження, суд постановляє ухвалу про закриття кримінального провадження.

Ухвала суду про закриття кримінального провадження може бути оскаржена в апеляційному порядку.

Строк досудового розслідування (ст. 219 КПК України) обчислюється з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності або до дня ухвалення рішення про закриття кримінального провадження.

Строк досудового розслідування з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня повідомлення особі про підозру становить: 1) шість місяців – у кримінальному провадженні щодо кримінального проступку; 2) дванадцять місяців – у кримінальному провадженні щодо злочину невеликої або середньої тяжкості; 3) вісімнадцять місяців – у кримінальному провадженні щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Строк досудового розслідування може бути продовжений у порядку, передбаченому КПК. При цьому загальний строк досудового розслідування не може перевищувати: 1) двох місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку; 2) шести місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину невеликої або середньої тяжкості; 3) дванадцяти місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину [1].

У свою чергу строк досудового розслідування злочину чи кримінального проступку може бути неодноразово продовжений слідчим суддею (до моменту повідомлення особі про підозру) за клопотанням прокурора або слідчого, погодженого з прокурором на строк – два (щодо кримінального проступку), шість (щодо злочину невеликої або середньої тяжкості), дванадцять (щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину) місяців.

Строк досудового розслідування може бути продовжений (з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального

проступку (дізнання) в межах двох місяців – районним (міським) або іншим прирівняним до нього прокурором.

Строк досудового розслідування може бути продовжений (з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину) в межах шести (щодо злочину невеликої або середньої тяжкості) та дванадцяти (щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину) місяців: 1) до трьох місяців – керівником місцевої прокуратури, заступником Генерального прокурора; 2) до шести місяців – слідчим суддею за клопотанням слідчого, погодженим з керівником регіональної прокуратури або його першим заступником чи заступником, заступниками Генерального прокурора; 3) до дванадцяти місяців – слідчим суддею, за клопотанням слідчого, погодженим з Генеральним прокурором чи його заступниками.

Питання обчислення, продовження та практичного застосування строків досудового розслідування є актуальними та потребують подальшого вивчення та аналізу.

Список бібліографічних посилань

1. Кримінально-процесуальний кодекс України : закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 28.03.2018).

Одержано 19.04.2018

УДК 351.713

Володимир Володимирович Толочко,

*ад'юнкт Харківського національного університету
внутрішніх справ*

СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСОБИ»

Питання належного, дотримуючись мети, застосування правових засобів, їх вчасного удосконалення та визнання, становить значний науковий та практичний інтерес, оскільки вірно обрані правові засоби сприяють не тільки притягнення порушників до відповідальності, а також попередженню правопорушень та відповідно вихованню суспільства в дусі дотримання правових норм. Натомість категорія «правові засоби» і похідна від неї «адміністративно-правові засоби» не достатньо повно визначені